దిష్టికాయ

కెవెస్సీ

"అమ్మా! — నేన్దిష్టి కాయల కెళ్తుండా ."

అని కేక పెట్టింది గౌరి

"జాగర్తే తల్లీ — జాగర్త — బజార్లో కార్లూ బండ్లూ వస్తుంటాయి — జాగర్త —" అంటూ ఇంకా జాగర్తలు చెబుదామని గుడిసె గుమ్మంలోకి వచ్చింది గౌరి తల్లి కాని, గౌరి ఇంకా అక్కడ నిలబడి లేదు

అల్లంత దూరాన్న అయిదారుగురు పిల్లలతో కూడా పరిగెత్తుతూ కనిపించింది

నిట్టూరుస్తూ గుడిసెలోకి నడిచింది గౌరి తల్లి.

* * *

గౌరి తండ్రి రిక్షా లాగుతాడు

గౌరి తల్లి 'డాకటేరు బాబింట్లో' పాచిపని చేస్తుంది

గౌరి కొక అన్న కూడా ఉన్నాడు వాడు కూరగాయల మార్కెట్టుముందు చిన్న జంగిడీతో కూచుని మిఠాయి అమ్ముతాడు

మరి గౌరి ఏం చేస్తుంది ?

తల్లీ దండ్రీ ఆదరణలో అప్యాయంగా పెరుగుతుంది. తల్లి వద్దన్నా వినకుండా తన ఏడేళ్ళ ప్రాయానికి తగినట్టుగా ఇంటి పనుల్లో సాయపడుతుంది

గౌరి చూడముచ్చటగా ఉంటుంది పాల బుగ్గలతో - అమాయకమైన కళ్ళతో — రెండు జెళ్ళతో — ఎంతో ముద్దొస్తూ ఉంటుంది

గౌరి కోసం రిబ్బన్లూ, జడపిన్నులూ, పౌడరూ తెచ్చిపెడతాడు గౌరి అన్న అప్పుడప్పుడూ మంచి గౌను కుట్టిస్తుంటాడు నాన్న ప్రతి శుక్రవారం తలంటుపోసి, వదులుగా జడలు వేసి, కళ్ళకు కాటుక పెట్టి, బుగ్గన దిష్టి చుక్క పెట్టి ముద్దుచేస్తుంది తల్లి

రోజూ సాయంత్రాలూ తన ఈడు పిల్లలతో ఆ సందులోనే ఆడుకుంటుంది గౌరి కాని, శుక్రవారం మాత్రం ఆడుకోదు

ఎందుకు ఆడుకోదు ?

శుక్రవారం గౌరికి ఒక ప్రత్యేకమైన దినం. ఆ దినం సాయంత్రం నుంచి రాత్రి వరకు ఆ పిల్లకు ఆ మహానగరంలోని పెద్ద పెద్ద బజారు వీధుల్లో అతి ముఖ్యమైన పని ఒకటుంది.

ఏమిటూ పని ?

దిష్టికాయలు !

బజారులో అన్ని అంగళ్లలోనూ ప్రతి శుక్రవారం కొట్టు మూసేసేముందు పూజ జరుగుతుంది పెద్ద పెద్ద షాపులముందు ఈ పూజ మరీ ఆర్భాటంగా జరుగుతుంది

షాపులో వుండే దేవుళ్ల పటాలకి పసుపూ కుంకుమా పెడతారు. పూలదండలు వేసి అగరొత్తులు వెలిగిస్తారు షాపు షాపంతటినీ సాంబ్రాణి గుగ్గిలం ధూపాలతో ఘుమాయింపజేస్తారు ఎత్తుగా నిండుగా గుంభనంగా వుండే గల్లాపెట్టె ('కౌంటర్')కు చందనం పూతలు పూసి భక్తిగా నమస్కారాలు చేస్తారు.

ఇంతలో ఉత్తరీయాన్ని నడుముకు చుట్టుకున్న మనిషి ఒకడు షాపులోంచి బయటికొస్తాడు. అతని చేతిలో పిలకకూడా ఊడదీసేసిన టెంకాయ ఒకటుంటుంది అందుమీద కర్పూరపు జ్యోతి భగభగమని మండుతూ వుంటుంది.

ఉత్తరీయంవాడు షాపునుంచి ఇవతలి కొచ్చేసి మళ్లీ షాపువేపు తిరిగి, షాపు పైను బోర్డు, కౌంటర్ — అలా కుడినుంచి ఎడమవేపుకి మూడుసార్లు టెంకాయని దిగదీస్తూ తిప్పుతాడు మూడోసారి తిప్పేక ఆ టెంకాయని బాగా పైకెత్తి నేలకేసి పెఠీమని కొడతాడు.

దిష్టికాయంటే — అది

అందుకోసం వెళ్తుంది గౌరి బజార్లో ఎక్కడ టెంకాయ కొట్టినా పరిగెత్తుకు వెళ్తుంది పగిలిన తర్వాత టెంకాయ ముక్కలు పైకెగురుతాయికదా — ఆ ఎగిరినవి మళ్లీ కిందపడే లోపలే సాధ్యమైనన్ని ముక్కల్ని పట్టేసుకుంటుంది బాగా రాత్రయే వరకూ ఇలా ముక్కల్ని సేకరిస్తుంది ఇంటికి తెస్తుంది చిప్పనుంచి కొబ్బరిని వేరు చేస్తుంది దాన్ని నోట్లో వేసుకుని ఆనందంగా తినేస్తుందా ? ఊఁహూఁ — తినదు శుభ్రంగా నీళ్లతో కడిగి తడిగుడ్డలో దాచి జాగర్త చేస్తుంది.

ప్రొద్దున్నే మిఠాయి జంగిడీతో మార్కెట్టుకి వెడతాడు కదూ గౌరి అన్న! — కొబ్బరి ముక్కలు వాడి చేతి కిస్తుంది గౌరి. వాడు బ్లేడు పెట్టి ఆ ముక్కల అంచుల్ని చక్కగా కోసి, జంగిడితో బాటు వాటిని తీసుకుపోతాడు జంగిడీ ప్రక్కనే ఒక గుడ్డ పరిచి అందుమీద ఈ కొబ్బరి ముక్కలు పెడతాడు పెద్ద ముక్కలు పదిహేను పైసలు — చిన్న ముక్కలు పది పైసలు — ఆ లెక్కన ఆ కొబ్బరి అంతా అమ్మేస్తాడు.

ప్రతి శుక్రవారం దిష్టికాయ ఏరుకొస్తుంది గౌరి. ఆ విద్యలో ఆ పిల్లను మించినవాళ్ళు ఆ జట్టులో మరెవ్వరూ లేరు కుంటి రత్నం (అది ఆ పిల్లకున్న ముద్దు పేరు — ఆ పిల్లకు ఎడంకాలు కొంచెం కుంటి) ఉందిగాని, ఆ పిల్లమరి గౌరి పరిగెత్తినంత వేగంగా పరిగెత్తలేదు కదా! కొబ్బరి ముక్కలు ఎక్కడెక్కడి కెగిరి పడతాయో ఇట్టే కనిపెట్టగలదు కుంటి రత్నం. కాని, అది వెళ్ళి తెచ్చుకునే లోపలే వాటిని ఎలాగూ స్వాధీనపరచుకుంటుంది గౌరి!

కాబట్టే దిష్టికాయ ఏరడంలో గౌరి జట్టుకు గౌరే నాయకురాలు మెయిన్ బజార్లో కొచ్చెక గూఢచారుల్నీ వార్తాహరుల్నీ నాలుగువేపులా పంపుతుంది గౌరి. వార్త అందుతూనే పూజ జరిగే షాపు ముందరికి హుటాహుటిని చేరుకుంటుంది

రాత్రి — విడిపోయేముందు జట్టులో దెబ్బలాటలు రాకుండా సరిచూస్తుంది గౌరి అందర్నీ ఇళ్ళకి పంపించి ఒడినిండుగా ఉన్న తన కొబ్బరి ముక్కలతో తనూ ఇల్లు చేరుకుంటుంది

* * *

"ఈ రోజు ఇంటికి ఒట్టి చేతుల్తో పోవాలేమో —" అనుకుంది గౌరి

చీకటి పడి చాలాసేపైంది బజారు నిండా లైట్లు జిగజిగమని వెలుగుతున్నాయి.

ఆ సరికే చాలా షాపుల్లో పూజలు ముగిసిపోయేయి మామూలుగానే దిష్టికాయల కోసం వెళ్ళింది గౌరి కాని, ఈ దినం కుంటిరత్నం విజృంభించింది గౌరికి ఒక్క ముక్క కూడా దక్కనివ్వలేదు జట్టులో చాలా మంది అప్పుడే కుంటి రత్నం వేపు చేరిపోయేరు అది గౌరికి మల్లే కొబ్బరి ముక్కల్ని దాచుకోదు దొరికినవి దొరికినట్టే నోట్లో పెట్టేసుకుంటుంది. పరికిణీకింద పెట్టి కొరికి, తన జట్టు చేరిన వాళ్ళకి కొంచెం కొంచెం కొబ్బరి పంచిపెడుతుంది.

ఎంగిలి ముక్కలకోసం అందరూ కుంటిరత్నం పక్షం అయిపోయేరు

"ఛీ! — పిల్లకి బుద్ధయినాలేదు—" అనుకుంది గౌరి

గౌరి కేడుపొస్తోంది!

గుడ్డగంగి ఒక్కతె మాత్రం గౌరి జట్టే ఉండిపోయింది గంగి కనుగుడ్లు మిడిగుడ్లు అందుకే జట్టులో వాళ్లందరూ ఆ పిల్లను ఎగతాళిగా 'గుడ్డగంగి' అని పిలుస్తారు. అందరికీ ఆ పిల్లంటే అసహ్యం. గౌరికి మాత్రం జాలి అందుకే గంగి ఎప్పుడూ గౌరి జట్టే ఉంటుంది

'క్లాత్ సెంటర్' దగ్గర పూజని తెలిసి కుంటిరత్నం బృందమంతా అటు కదిలింది గౌరి కూడా వాళ్ల వెనకే పరుగెత్తింది వెళుతూ వెళుతూ తన వెనకే గంగి వొస్తోందేమోనని చూసిందిగాని, గంగి అక్కడెక్కడా కనిపించలేదు ఆలోచించే వ్యవధి లేక కుంటిరత్నం జట్టువెంట రివ్వుమంటూ పరుగెత్తింది గౌరి.

'క్లాత్ సెంటర్' నిజంగా చాలా పెద్ద షాపు రాత్రయినా అక్కడ వెల్తురు పట్టపగలు గా ఉంటుంది. ఇంద్రధనస్సులో వున్న రంగులూ, లేని రంగులూ కూడా బట్టలుగా మారి అక్కడి అద్దాల బీరువాల్లో నిలుచునివుంటాయి సూటూ,బూట్లతో లోపలికెళ్లిన వాళ్లందర్నీ అక్కడి పనివాళ్లు చిరునవ్వులతోనూ తియ్యతియ్యటి వినయంతోనూ ఆహ్వానిస్తారు. మనుష్యులకే కాదు, అక్కడి గాలికికూడా

మర్యాద తెలుసు ఆ అంగడి అంతా పూర్తిగా 'ఎయిర్ కన్డిషన్డ్'!

షో కేసుల వారగా నిలబడి అద్దాలగుండా షాపులోకి చూసింది గౌరి లోపల పూజ జరుగుతోంది కౌంటర్ దగ్గరున్న ఆసామీ నోట్ల కట్టల్ని తెల్లటి సంచిలోకి సర్దుతున్నాడు గౌరి దృష్టి అంతా పూజమీదే వుంది బక్కగా పొడుగ్గా వున్న ఆసామీ దిష్టికాయతో షాపు బయటికి వచ్చేడు

ఒక్క ఉదుటున ఉన్న చోటినుంచి కదిలి ప్లాటుఫాముమీదికి వచ్చింది గౌరి కుంటిరత్నం బృందం అంతా దిష్టికాయ పగలడంకోసం కాచుకుని వున్నారు వాళ్లంతా చేసే పొరబాటేమిటో గౌరికి తెలుసు దిష్టికాయ పగులుతుందంటే ఆ పగిలేచోటే వాళ్లందరూ గుమిగూడతారు కాయలో సగానికి పైభాగం ఎగిరి అవతల పడుతుందని వాళ్లకి తెలీదు ఎంతో పరిశోధనమీద గౌరి ఈ విషయం తెలుసుకుంది అంతేకాదు, టెంకాయ నేలకేసి కొట్టినప్పుడు ఈ పిల్లల బారినుంచి తప్పించుకోవాలని, గురి ఒకవేపుకి చూసి, నేలకేసి కొట్టడం ఇంకోవేపు కొడతారు ఈ సూక్ష్మం కూడా గౌరి కనిపెట్టింది. అందరూ కాయ వేపు ఆత్రంగా చూస్తుంటే, గౌరి మటుకు కాయ కొట్టేవాడి కళ్ళవేపు పరీక్షగా చూస్తుంది అందుకే గౌరి ఎప్పుడూ ఎక్కువ ముక్కల్ని సాధిస్తుంది. కాని, ఎలా తెలుసుకుందోగాని, ఈ రహస్యాల్ని కొన్నింటిని తెలుసుకునేసింది కుంటి రత్నం.

కుంటి రత్నం వేపు కూడా జాగర్తగా చూసింది గౌరి

పిల్లలందరూ ముందు నిలబడి దిష్టికాయని దిగదీస్తున్న మనిషివేపు ఆత్రంగా చూస్తూంటే — వాళ్ళందరికి వెనగ్గా నిలబడింది రత్నం మోకాళ్ళమీద కొంచెంగా ముందుకు వంగి అవసరమైతే ఏ క్షణంలోనైనా పరుగెత్తడానికి సిద్ధంగా ఉంది.

ఈసారి ఎలాగైనాసరే కుంటి రత్నాన్ని ఓడించెయ్యాలని తీర్మానించుకుంది గౌరి శక్తియుక్తుల్ని కేంద్రీకరించడానికి తయారై బక్క మనిషి కదలికల్ని అతి మెళకువతో పరిశీలించింది

చేతిలో కొబ్బరికాయని పైకెత్తి పట్టుకున్నాడు బక్క మనిషి కాయమీద కర్పూరం కార్తీక దీపంలా వెలుగుతోంది. పిల్లలున్న వేపుగా కాయని కొట్టడానికి చెయ్యి దించినవాడు హఠాత్తుగా ఇంకో వేపు తిరిగి కాయని రపీమనిపించేడు "అనుకున్నట్టే అయింది", అనుకుంది గౌరి. కిందపడిన కాయ పైభాగం పెద్ద ముక్కగా ఎగిరి షాపు చీడీల కవతల పడడం చూసింది. పురుగు మీదికి పిట్ట వాలినట్టు ఒక్క ఉదుటున అక్కడ వాలింది "ఈ పెద్ద ముక్క దొరికితే చాలదూ — చిన్న ముక్కలు మూడు దొరికినంత —" అనుకుంటూ బోర్లాపడిన ఆ ముక్కను చేజిక్కించుకుని దానిని తిప్పి చూసింది.

ఆశ్చర్యపోయింది.

కొబ్బరి లేని ఒట్టి ఖాళీ చిప్ప వెకిలిగా నవ్వుతోంది.

"ఛీ! —" అంటూ చిప్పను నేలకేసి విసిరి కొట్టింది గౌరి.

అవతల కుంటి రత్నం అందరికీ అరిచి చెబుతోంది — "దొరికిందోచ్ దొరికింది — కొబ్బరి దొరికింది — చిప్పకూడా లేదు — ఒట్టి కొబ్బరంటే కొబ్బరే — హాయ్ — ఎంత బాగుందో —" గౌరి వేపు కళ్ళు తిప్పుతూ, ఊరిస్తూ, అభినయిస్తూ చూసి మళ్ళీ అరుస్తోంది — "ఎవరిక్కావాలోచ్ కొబ్బరి — రండ్రండి — తొందరగా రండి — ముందొచ్చినోళ్ళకి పెద్ద ముక్క —"

పిల్లలందరూ కుంటి రత్నం చుట్టూ గుమిగూడేరు. పరికిణీ క్రింద కొబ్బరి మడిచిపెట్టి, నోటిమధ్య పెట్టి కొరుకుతోంది రత్నం.

"ఛీ! — ఛీ! — ఎంగిలి కూడు —" అనుకుంటూ అసహ్యించుకుంది గౌరి

అసహ్యించుకున్నాక వెంటనే ఏం చెయ్యాలో తెలియలేదు గౌరికి ఇంటికి వెళ్ళిపోదామా అనుకుంది ఇవాళ ఒక్కటంటే ఒక్క కొబ్బరి ముక్క కూడా దొరకలేదు ఏనాడూ ఇలా జరగలేదు

ఈ రోజు ఒట్టి చేతులతో ఇంటికి పోవడమెలా ??

కాని, ఏమిటి చెయ్యడం ?

ఇప్పటికే చాలా ఆలస్యమైపోయింది

దాదాపు అన్ని అంగళ్ళలోనూ పూజలైపోయి ఉంటాయి.

ఇంక లాభం లేదు.

ఇంటికి వెళ్ళిపోతే పోతుంది — అనుకుంది గౌరి.

అనుకుంటూ గమ్మున తల వంచుకుని ప్లాటుఫార మెక్కి వారగా నడవసాగింది

(31వ పేజీ చూడండి)

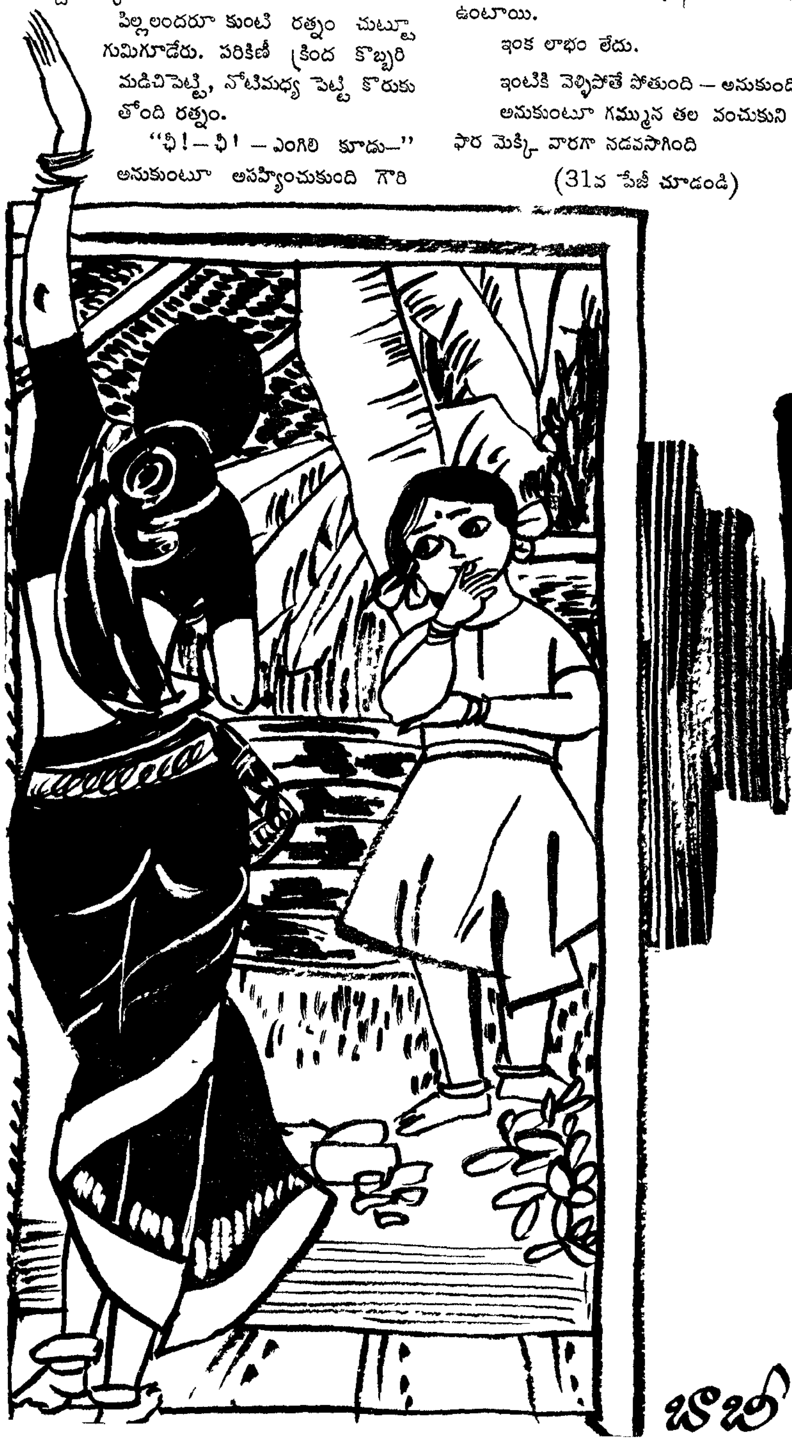

కుంటి రత్నం బృందంలోంచి అందరూ తన వెనక నవ్వుతున్నట్టు అనిపించింది.

"నవ్వుతారు — నవ్వకేం ? — టెంకాయ తింటూ నవ్వుతారు — నవ్వి చావనీ — తిని చావనీ — చావనీ —" అని తిట్టుకుంటూ ముందుకే నడిచింది గౌరి.

ముందుకు మూడడుగులు నడిచిన గౌరి ముందు ఎవరో వచ్చి ఆగేరు.

ఎవరు ?

తలెత్తి చూసింది గౌరి —

గుడ్డ గంగి !

"నువ్వా ! — ఎక్కడి కెళ్ళేవే ఇంతసేపూ ? —" అని అడిగింది గౌరి.

వొగురుస్తోంది గంగి. ఎక్కడి కెళ్ళేనో తర్వాత చెప్తాను — అంటున్నట్టు రెప్పలు తేలుస్తూ వొగురుస్తూ చూసి, ఇప్పుడు నే చెప్పేది విను — అంటున్నట్టు. వొగర్పును అణగబెట్టుకుంటూ అంది — "పెద్ద బజార్లో పూజ... జరుగుతోంది. . పెద్ద అంగడి — కొత్త .. కొత్త అంగడి — రా. . పోదాం రా. . ఊ... తొం—దరగా — పద — దిష్టికాయలు కొడతారు — రా — పరుగెత్తు—రత్నానికి చెప్పొద్దు— పద—పరుగెత్తు..." అంది

"ఆ మాటలు విన్న గౌరి కళ్ళు ఆ చీకట్లో ఒక్కసారిగా వెలిగేయి. ఆ వెలుగులన్నీ ఆ పిల్ల కళ్ళలోంచి మెరుపులుగా చిమ్మేయి.

"నిజంగా !—నిజంగానే ! ? !—" అంది గౌరి—

"ఒట్టు — రా పోదాం—ఈ పక్కనే—రొండో రోడ్డు—"

"సరే—పద—"

మరుసటి క్షణంలో రయ్యిమని పరుగెడుతోంది గుడ్డగంగి. ఆ వెనకే కాలికొద్దీ పరుగు తీస్తోంది గౌరి. రోడ్డు, ప్లాటుఫారమూ — కాళ్ల కింద వెనక్కి జరిగిపోయేక, ప్రక్క ప్రక్కల దీపాల భూతాల్లాంటి షాపులెన్నో వెనక్కి వెనక్కి వెళ్లిపోయేక — అప్పుడు గంగితోబాటు ఆగింది గౌరి.

మెయిన్ బజార్లో రద్దీ చాలా ఎక్కువగా వుంది

అక్కడ ఆ షాపు ఆరోజే తెరిచేరు. అది ఒక పెద్ద జనరల్ స్టోరు. దాదాపు ఒక సినిమా హాలంత వుంది. సరికొత్త షాపు కాబట్టి అక్కడ జనం విపరీతంగా వున్నారు.

లౌడ్ స్పీకర్లోంచి సినిమా పాటలు వినిపిస్తున్నాయి. (ఏదో పెళ్లి పాట కాబోలు వస్తోంది — కాని, ఎందుకో ఆ పాట వింటే ఏడుపు వచ్చేలా వుంది.)

ఆ షాపుముందు వేసిన పందిరి పెళ్లిపందిరిలా వుంది.

అక్కడ హడావుడీ అంతా చూస్తుంటే అక్కడేదో యజ్ఞం జరుగుతూన్నట్టుగానో, జరగబోతూన్నట్టుగానో వుంది.

"ఒకటీకాదు — రెండూకాదు — మూడు కాయలు కొడతార్ట — మూడుకాయలు !—" అంది గుడ్డగంగి కళ్లు యింకా పెద్దవిచేసి తిప్పుతూ—

దిష్టికాయ

(23వ పేజీ తరువాయి)

'నిజంగా !—" అంది గౌరి.

"ఔను — కొత్తంగడి కదా — కొడతారు — తప్పకుండా మూడు కాయలు—మూడు కాయలు—"

'మూడు కాయలు' అని పారవశ్యంగా మళ్లీ అంటోంది గుడ్డగంగి. అంటూనే చప్పున ఒక సందేహంలో పడింది. "ఔనూ — మన మొచ్చేమని కుంటికూడా ఒచ్చేస్తే !—" అంది.

"ఔను—ఒచ్చేస్తే ! ? —" అనుకుంది గౌరి.

అనుకుంటూ తాము వచ్చిన దారివేపు చూసుకుంది.

కుంటి బృందం రావడంలేదు. "రార్లే !—" అనుకుంది గౌరి. "కాని వచ్చేస్తే !—" అనికూడా అనుకుంది. "వాళ్ల వచ్చేలోగా ఇక్కడ కాయలు కొట్టేస్తే ! —"

"అదుగో — అదుగో — కాయలు—"

అంటూ అరుస్తూ చూపించింది గంగి

ఆత్రంగా చూసింది గౌరి

కర్పూరాలు వెలుగుతుండగా కాయల్ని దిగదీసి తిప్పుతున్నారు లావుగా నల్లగా వున్నవాడి వెనక ఒకడు ఒక పళ్లెంలో మూడు దిష్టి టెంకాయలతో వస్తున్నాడు.

నల్లవాడు ప్లాటుఫారమ్మీదికి వచ్చేసరికి ఊపిరి బిగబట్టింది గౌరి.

"ఏది ఏమైనాసరే — ఆ ముక్కలన్నీ నేనే ఏరుకోవాలి — అన్నీ — అన్నీ — ఎత్తేసుకోవాలి—" అని పళ్లు బిగబట్టి అనుకుంది.

నల్లవాడు కొబ్బరికాయను పందిరి దగ్గర కూడా దిగదీసి—ప్లాటుఫాం అంచున నిలబడి చెయ్యి పైకెత్తేడు.

"ఆట్టే పోటీకూడా లేదు — ఈ కాయంతా నాదే కావాలి—" అనుకుని — కాయ పగిలితే ఉరకడానికి తయారుగా వంగి నిలుచుంది గౌరి

అంతలో —

"కుంటి దొస్తోంది—కుంటిది — కుంటిది—" అంది గంగి కేకలుపెడుతూ

తలెత్తి చూసింది గౌరి. కుంటిదాని బృందం శరవేగాన వస్తూ అల్లంతదూరాన కనిపించింది.

గంగి గుండెలు తొందర తొందరగా కొట్టుకున్నాయి. నల్లవాడి కళ్లవేపు చూస్తూ చురుకుదనం కూడదీసుకుంది.

నల్లవాడు ఒక్క ఉదుటున టెంకాయని ఠపీమనిపించేడు

గౌరి కళ్లు మెరుపుల్లా మెరిసేయి

పగిలిన టెంకాయ ఎగిరి

ఎక్కడ పడింది ?

సరీగ్గా రోడ్డు మధ్యన పడింది.

షాపు దగ్గర కొచ్చేసిన రత్నంకూడా ఒక్క ఉదుటున ప్లాటుఫారం దిగేసి రోడ్డుమీద కొచ్చింది.

రత్నం రోడ్డుమీదకు రావడం చూసి వంగున్నది వంగున్నట్టే బాణంలా దూసుకుని రోడ్డు మధ్యకి ఉరికింది గౌరి

అంతే ! —

రోడ్డు మధ్యన ఠపీమని టెంకాయ కొట్టిన శబ్దం వినిపించింది.

"గౌరీ !!—" అని అరిచింది గంగి —

"అమ్మాయ్ — అమ్మాయ్ — అమ్మా —" అంటూ అరిచి ఇక అరవడం ఆపి నిర్ఘాంతపోయేడు టెంకాయ కొట్టిన నల్లవాడు.

ట్రాఫిక్ ఎక్కడిదక్కడ బంద్ అయిపోయింది

జనం గుమిగూడేరు

పోలీసులు విజిళ్లు వేసుకుంటూ వచ్చేరు.

అందమైన భూతంలాంటి నల్లకారు కింద లేత రక్తం మడుగై గడ్డకట్టింది.

కారు ముందు బంపర్‌కి వ్రేళ్లాడుతోన్న పసుప్పచ్చటి నిమ్మకాయలమీద కూడా ఆ రక్తం ఎర్రగా మెరిసింది

గుడిసె గుమ్మానికి తలకొట్టుకుని గౌరి తల్లి నుదుటిమీద వికృతంగా బొప్పికట్టింది !